

Ferencz Vilmos
1913—1983

1983. április 20-án rövid szenvedés után váratlanul elhunyt dr. FERENCZ VILMOS, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, a MTA Talajtani és Agrokémiai Kutató Intézetének nyugalmazott tudományos osztályvezetője, több tudományos és közéleti tisztség viselője.

1913-ban született Kőhalomban, Erdélyben. Középiskolai tanulmányait Marosvásárhelyen kezdte, majd Kolozsvárott folytatta, s ott is érettségizett.

Egyetemi tanulmányait Kolozsvárott a Ferencz József Tudományegyetemen végezte, s ott szerzett 1940-ben kémia szakos diplomát. 1940—41 tanévben a helyi állami gimnáziumban tanított, majd 1941—44 között a Kolozsvári Mezőgazdasági Főiskola Kémiai Tanszékén dolgozott tanársegédként KUTHY SÁNDOR professzor mellett. 1944 októberében katonai szolgálatra hívták be, majd hadifogság következett, ahonnan 1947-ben tért haza. A háború során a Kolozsvári Mezőgazdasági Főiskolát Keszthelyre telepítették át, s beolvasztották az ottani Mezőgazdasági Akadémiába. Hazatérése után a Keszthelyi Mezőgazdasági Akadémia Kémiai Tanszékén adjunk-

tusként dolgozott továbbra is KUTHY professzor irányítása alatt. Ide telepítette át 1949-ben Kolozsvárról feleségét és gyermekeit.

1949-ben, a Keszthelyi Mezőgazdasági Akadémia megszüntetését követően, az akkor szervezés alatt álló Agrokémiai Intézetbe került, ahol a MÁRKUS LÁSZLÓ által vezetett Növénybiokémiai Osztályon tudományos munkatársként tevékenykedett. MÁRKUS korai halála után 1954-ben megbízást kapott az osztály vezetésére.

FERENCZ VILMOS tudományos munkásságát mindig a gyakorlattal fennálló szoros kapcsolat jellemezte. Jelentős eredményeket ért el a növények lombozaton keresztül történő táplálására irányuló kutatásaiban. Az ilyen jellegű vizsgálatok az ötvenes évek végén, a hatvanas évek elején nemcsak Magyarországon, de külföldön is úttörő jellegűek voltak, s egybeestek a repülőgépes műtrágyaszórás és növényvédelem térhódításával. E témakörből készítette el 1963-ban kandidátusi értekezését is, amely „A burgonya permetező trágyázása” címet viselte.

FERENCZ VILMOS mind dolgozataiban, mind előadásaiban számos esetben hívta fel a figyelmet a mikrotápanyagok jelentőségére a növények táplálkozásában. Korát megelőzve már két évtizeddel ezelőtt hangsúlyozta, hogy az intenzív műtrágyázás csak akkor hozza meg a várt eredményeket, ha a makrotápanyagok mellett a növények mikrotápanyag-igényére is figyelmet fordítunk. Jóllehet elsősorban gyakorlati kérdések iránt érdeklődött, az általa vezetett osztályon igen jelentős alapozó jellegű kutatások folytak modern izotópindikációs módszerek felhasználásával. Az Osztály a MTA Szegedi Biológiai Központ létrehozását megelőzően a hazai növénybiokémiai kutatások egyik központi kutatóhelye volt, amelynek munkájába vendégkutatóként számos jeles hazai szakember is bekapcsolódott.

Nagy érdemei vannak a talajtermékenységgel foglalkozó tudományterületek műszerbázisának megteremtésében, és a műszeres analitika elterjesztésében. Hosszú időn át tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Kiállítási Bizottságának, ahol elsősorban a műszerügyi kérdések szakembere volt.

Aktívan résztvett folyóiratunk szerkesztésében is. 1953—1960 között tagja volt az Agrokémia és Talajtan Szerkesztő Bizottságának, és az ezt követő időszakban is rendszeresen végzett lektorálási tevékenységet.

Munkássága utolsó részében, mint az intézet tenyészházának vezetője a tenyészedény-kísérletezés feltételeinek megteremtésében vállalt nagy feladatot. Hervadhatatlan érdemei vannak abban, hogy a kutatómunkában nélkülözhetetlen tenyészedény-kísérletek optimális körülmények között, a követelményeknek megfelelő színvonalon folyhatnak intézetünkben.

Széles körű társadalmi aktivitását bizonyítja az a tény, hogy több mint két évtizeden keresztül látta el az intézeti szakszervezeti bizottság elnöki illetve titkári funkcióit.

Szinte élete utolsó pillanatáig megőrizte csodálatos energiáját, szuggesztív egyéniségét, az új dolgok iránt mindig fogékony munka- és kutatósszeretét. Számunkra, akik ismertük Őt, a széles látókörű tudóst, a humánus, megértő, önzetlen, segítőkész barátot, a szerény munkatársat, emléke feledhetetlen marad.

SZEGI JÓZSEF